

STRESZCZENIE

Moja rozprawa doktorska dotyczy językowego obrazu świata w tekstach piosenek jednej z najpopularniejszych autorek tego gatunku - Agnieszki Osieckiej. Jej temat to *Językowo-kulturowy obraz życia i człowieka w tekstach piosenek Agnieszki Osieckiej*. Przygotowałam pracę językoznawczo-kulturową w oparciu o wybrane metody językoznawstwa kognitywnego. Promotorem rozprawy jest dr hab. Andrzej Kominek prof. UJK.

W rozdziale pierwszym dysertacji zostały zawarte postulaty i cele językoznawstwa kognitywnego, które prowadzą do pojęć i metod z tą dyscypliną związanych: językowego obrazu świata i jego składników, a także narzędzi analizy kognitywnej, ze szczególnym uwzględnieniem metafory i metonimii kognitywnej oraz narzędzi służących badaniu relacji język – poznanie (konceptualizacja). Następnie zwracam uwagę na pojęcie idiolektu pisarza oraz związany z nim poetycki obraz świata.

W drugiej części tego rozdziału omówiona została genologicznie piosenka, jako przekaz wielokodowy, w którym największe znaczenie niesie tekst, pozostający rodzajem tworzywa artystycznego. Przypominam tu różne wersje pojęcia piosenki oraz przedstawiam zarys skomplikowanego statusu ontologicznego jej tekstu oraz autora. Analizuję piosenkę jako tekst kultury, formę rozrywki intelektualnej i komunikacji artystycznej dla odbiorców.

Rozdział drugi przynosi niezbędne informacje na temat osoby i twórczości autorki tekstów analizowanych piosenek. Wiąże się to ściśle z wpływem życia na jej twórczość i idiolekt. Jej osoba i twórczość zostaje przedstawiona m.in. w świetle analizy wybranych wywiadów prasowych, jakich udzieliła na przestrzeni niemal całego życia. Rozdział ten zamyka próba syntezy odbioru twórczości pisarki oraz stanu badań nad twórczością Agnieszki Osieckiej, ze szczególnym uwzględnieniem tekstów jej piosenek.

Kolejne dwa rozdziały dysertacji dotyczą już ściśle badań językowo-kulturowych nad obrazem życia oraz człowieka prowadzonych przy pomocy wybranych metod kognitywnej i leksykalnej analizy tekstu, m.in. wydobywaniu poszczególnych elementów teorii

językowego obrazu świata za pomocą analizy leksyki, metaforyki, frazeologii, semantyki i implikujących określone treści kontekstów aksjologizujących. W rozdziale trzecim przedstawiony zostaje obraz życia, czasu, przestrzeni, PRL-u, przemijania i śmierci. Rozdział czwarty zawiera obrazy: kobiety, mężczyzny, rodziny i jednostki, relacji Boga i człowieka oraz obrazu twórcy i dzieła (piosenki).

Część końcowa pracy zawiera podsumowanie poszczególnych elementów obrazu człowieka i życia oraz powiązań i relacji między nimi zachodzących. Zamyka ją zestawienie ogólnych i szczegółowych cech idiolektalnych.